

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Poročilo o problemih sodelovanja gospodarskih organizacij

Poročilo o problemih sodelovanja gospodarskih organizacij je podal Lov. Lojze Fortuna, tajnik Okrajnega sindikalnega sveta na 6. seji zbora proizvajalcev okrajnega ljudskega odbora dne 16. maja 1958.

Smernice in načela, ki so nam jih glede perspektivnega razvoja našega gospodarstva in nadaljnega dviga družbenega standarda začrtali naši družbeno politični organi, nam narekujejo, da v sklopu številnih drugih problemov, ki se nenehno porajajo v našem gospodarstvu, kot je to n. pr. vprašanje povečanja produktivnosti dela, mehanizacije in modernizacije proizvodnega procesa, ekonomsko utemeljene politike nagrajevanja, racionalnosti investiranja itd., razpravljamo tudi o vprašanju kooperacije v vseh ustreznih panogah našega gospodarstva.

Okrajni sindikalni svet je navedeno problematiko že nekajkrat obravnaval v okviru svojih organov pa tudi z določenimi gospodarskimi organizacijami in prišel do zaključka, da predloži spričo izredne pomembnosti tega faktorja za nadaljnji pozitivni razvoj našega gospodarstva, celotno problematiko v obravnavo okrajnemu zboru proizvajalcev, ki naj po navedenih vprašanjih zavzame določena stališča in da ustrezna priporočila občinskim zborom proizvajalcev in gospodarskim organizacijam.

Z ozirom na to mi dovolite, tovarišice in tovariši, da vam zaradi boljšega razumevanja in lažjega odločanja podam v nadaljevanju nekaj osnovnih misli in ugotovitev o tem vprašanju.

Ko pristopamo k obravnavanju problema kooperacije, lahko takoj uvodoma ugotovimo, da smo na tem področju že dosegli določene uspehe, vendar še ne toliko, da bi lahko bili z njimi povsem zadovoljni in da bi se njihovi rezultati opazno odražali v našem gospodarstvu.

Kooperacija med nekaterimi industrijskimi podjetji, predvsem v kovinski stroki se je pričela na iniciativno podjetij samih že v letu 1955, pri nekaterih pa že mnogo prej.

V družbenem planu okraja za leto 1956 so bile že nakazane smernice o potrebi ekonomske kooperacije, s katero bi industrijska proizvodnja lahko dosegla boljše uspehe pri izpolnjevanju predvidenih nalog, predvsem pa bi mogla ekonomičneje izkoristiti razpoložljiva investicijska sredstva.

Kooperacija na področju našega okraja se je razvila najprej v kovinski industriji in sicer predvsem pri manjših podjetjih, ki so bila k temu prisiljena zaradi ozkih grl v proizvodnji. Med temi podjetji so bila predvsem Indos, Agroidus, Tiki, Tovarna pisalnih strojev, Tovarna koles itd. Elektroindustrija je bila zaradi postopnih osvajanj pro-

izvodnje prisiljena h kooperaciji, kar je veljalo še posebno za industrijo radioaparatur, naprav za zveze, elektroniko itd. Mislim, da bi bilo prav, da na današnji seji zbora proizvajalcev še posebej poudarimo vprašanje kooperacije v elektroindustriji in to s posebnim ozirom na zadnje dogodke v podjetju Telekomunikacije in Inštitutu za elektro-zveze. Posebna komisija okrajnega ljudskega odbora je to vprašanje že obravnavala in podala tudi omenjenim organizacijam poročilo kakor tudi priporočila v pogledu nadaljnega sodelovanja na tem področju, zlasti omenjenih dveh organizacij. Ker so tovariši odborniki to poročilo že v naprej prejeli, se ne bi dalj časa zadrževal samo na tem vprašanju. Vendar pa smatram, da je prav elektroindustrija tipična gospodarska panoga, kjer se da na osnovi kooperacije trenutno največ napraviti. Ker pa kooperacija v tej panogi presega meje okraja, bi bilo potrebno, da zbor proizvajalcev sprejme tudi ustrezna priporočila za republiški zbor proizvajalcev kakor tudi za prizadete gospodarske organizacije. V ostalih strokah, oziroma panogah pa se kooperacija le delno uveljavlja ali pa je šele v razvojni fazi. Nekatera večja podjetja z velikimi proizvodnimi kapacitetami svojega proizvodnega programa še niso v zadostni meri na osnovi kooperacije prilagajala zahtevam tržišča in so zaradi tega ostale njihove kapacitete neizkoriščene.

Upošteva je navedene možnosti in da bi dosegli povečanje proizvodnje, je družbeni plan okraja za leto 1957 predvideval konkretne naloge za tesnejše sodelovanje med proizvodnimi podjetji, inštituti in drugimi ustanovami. Če obstoječo kooperacijo naj bi še povečala predvsem podjetja kovinske stroke in podjetja elektroindustrije. Kot rezultat povečanja ekonomske kooperacije je plan predvideval tudi možnosti proizvodnje novih artiklov. Kooperacija v pomembnejšem obsegu je bila predvidena v podjetju Saturnus, v proizvodnji žarometov in svetilk za motorna vozila, v Tovarni pisalnih strojev, Litostroju, Telekomunikacijah in Inštitutu za elektro-zveze.

Večina podjetij je vedno težila za tem, da si za vse potrebe zagotovi lastne kapacitete, s čimer so zavlačevala specializacijo proizvodnje in delitev dela ter s tem povzročala neracionalno koriščenje sredstev. Nasprotno pa so podjetja, ki so samoiniciativno pričela kooperacijo, dosegla pomembne uspehe. Lep primer za to je podjetje Indos. Vprašanje kooperacije se prav tako postavlja v gradbeništvu, in sicer glede boljšega izkoriščanja obstoječe gradbene mehanizacije. O tem vprašanju so razpravljali že tudi za to pristojni sveti.

Družbeni plan okraja za leto 1958 opozarja in upošteva kooperacijo kot enega od osnovnih pogojev, ki zagotavlja povečanje proizvodnje. Omenjeni plan predvideva razširitev kooperacije zlasti v kovinski in elektroindustriji, na novo pa se vključujejo v kooperacijo tudi podjetja kemične stroke (Helios Domžale, Kemična tovarna Kočevje itd.). Vprašanje kooperacije postaja aktualno tudi na področju obrti. Svet za obrt predlaga sodelovanje med obrtnimi podjetji, prav tako pa sodelovanje med obrtjo in industrijo, ki naj prevzame od obrti čim več serijske proizvodnje, zagotovi s tem povečanje proizvodnje, istočasno pa sprostitev obrtnih kapacitet za usluge.

Možnosti za kooperacijo obstajajo skoraj v vseh strokah naše proizvodnje, vendar moramo ugotoviti, da doslej kooperacija še ni organizirana na principih skupnega programa, raziskovalnega in razvojnega dela, standardizacije elementov in skupne priprave dela, kar bi zagotovilo trajnost in utrditev organizacijskih oblik kooperacije.

Kakor v ostalih gospodarskih dejavnostih, tako se tudi v kmetijstvu teži z različnimi oblikami sodelovanja doseči večje gospodarske uspehe, in to toliko bolj, ker je kmetijstvo pri nas še dosti zaostalo in ker imamo še mnogo neizkoriščenih rezerv. Res je, da imamo na tem področju opravka s privatnimi proizvajalci, katere je težje vključevati v kmetijsko proizvodnjo, vendar to ne sme biti ovira in je zato potrebno, da kmetijske zadruge odigrajo vlogo povezovanja individualnega kmetijskega proizvajalca v organizirano kmetijsko proizvodnjo. Ta nujnost je stopila toliko bolj v ospredje, ker nam tako resolucija zvezne ljudske skupščine, kakor tudi družbeni plan o perspektivnem razvoju kmetijstva nalagata velike odgovornosti v zvezi z nenehnim povečevanjem kmetijske proizvodnje.

Okrajna zadružna zveza kakor tudi gospodarska poslovna zveza sta v zvezi z gornjimi nalogami pristopili k pripravam in konkretnemu delu v zvezi s kooperacijo med kmetijskimi zadrugami in individualnim kmetijskim proizvajalcem. Pri vsem tem ne smemo prezreti, da je bilo potrebnih dosti političnih priprav, prav tako pa je bilo treba uporabljati tudi najrazličnejše oblike za gospodarsko sodelovanje med kmetijsko zadrugo in kmetovalcem.

Do danes ima gospodarska poslovna zveza preko kmetijskih zadrug sklenjenih pogodb za pridelovanje semenskega krompirja na površinah 150 ha, kakor tudi industrijskega krompirja na površinah 100 ha, in to v tako imenovani višji kooperacijski obliki — to je, da je

kmetijska zadruga udeležena na povečani proizvodnji z 20—40%. Poleg tega imajo pogodbeno vezane kmetijske zadruge za proizvodnjo merkantilnega krompirja na površinah 120 ha. Prav tako ima sklenjenih pogodb za proizvodnjo lanu na površinah 130 ha v višji kooperacijski obliki.

Na področju sadjarstva je do sedaj organiziranih 23 sadjarskih skupnosti na površinah 247 ha.

V zvezi z živinorejo se je že v teku lanske jeseni pričelo z močno akcijo pogodbenega pitanja živine, kakor tudi pogodbene vzreje živine. Zal zaradi neurejenosti notranjega kakor tudi zunanega trga ta akcija ni dobila take širine kot bi jo lahko, če bi se pogodbe pravočasno realizirale. V letošnjem letu je močna akcija za pogodbeno vzrejo brojarjev, in sicer 60.000 kosov, kakor tudi za vzrejo kokoši za proizvodnjo jaje v vzrejnih središčih.

Akcija za čim širše sodelovanje med zadrugami in individualnim proizvajalcem je v teku in bo prav gotovo v naslednjem letu dosegla mnogo širši obseg, posebno če bomo pri sedanjih nalogah izpolnili obveznosti in tako ustvarili zaupanje kmetovalcev do kooperacije.

Mislim, da bi morala biti ta kooperacija močno naslonjena tudi na naša trgovska podjetja, ki se ukvarjajo z notranjo ali zunanjo trgovino, ker bo edino na ta način zagotovljeno nemoteno poslovanje od proizvodnje do prodaje posameznih artiklov.

Ceravno o kooperaciji že mnogo časa govorimo, razpravlja se domala na slehernem pomembnejšem sestanku, tako v gospodarskih organizacijah kot pri ostalih organih, mnogo je bilo o tem že tudi napisanega, pa se kljub vsemu temu kooperacija uveljavlja relativno zelo počasi.

Izhajajoč iz teh ugotovitev, se nujno postavlja pred nas vprašanje, kje so vzroki za tako stanje. Razne analize in proučevanja navedene problematike ter razgovori z gospodarskimi organizacijami so nam dali dokaj jasne odgovore, iz katerih vidimo, da nezadostna dinamika in obseg kooperacije izhaja prvenstveno iz naslednjih momentov:

1. Ena osnovnih slabosti naših gospodarskih organizacij v tem pogledu je dokaj močna težnja k avtarkiji, popolnoma neekonomska težnja, da se organizira proizvodnja posameznih proizvodov v celoti v enem podjetju in prihaja celo do tozadevnih investicijskih naložb za osvojitve določene proizvodnje, ki jo je neko drugo podjetje že osvojilo.

2. Na nezadosten razvoj kooperacije je tudi vplivala težnja določenih gospodarskih organizacij po monopolizmu, bežazen pred konkurenco in s tem stremljenje za samostojno proizvodnjo.

3. Neizdelani perspektivni proizvodni programi gospodarskih organizacij in nezadostno razvita standardizacija proizvodnje sta bistveno vplivali na to, da so se gospodarske organizacije v celoti orientirale same nase.

4. Nič manj ni v tem smislu vplivala tudi negotovost glede točnega

izpolnjevanja dobavnih rokov, čestokrat slaba kvaliteta kooperantovega dela, visoke cene in transportni stroški.

5. Znatni delež za nezadostno uveljavljanje kooperacije je doprineslo tudi splošno pomanjkanje specializiranih podjetij.

Poleg teh skupnih in za vse gospodarske organizacije enotnih momentov pa se nam poraja še cela vrsta drugih objektivnih in subjektivnih činiteljev, od katerih so nekateri delovali prilično destimulativno.

Dosedanje investicije so bile na primer usmerjene v gradnjo velikih objektov, medtem ko smo gradnjo manjših specializiranih podjetij zanemarili, čeprav so ta podjetja najprimernejša za kooperacijo z velikimi proizvajalci. Negotovost v preskrbi z uvoženim materialom je prav tako do neke mere otežkovala kooperacijo. Dalje so nezadostna ekonomska vzpodbuda nosilca dela za kooperacijo in visoke stopnje dobička kooperantov silila gospodarske organizacije k avtarkični proizvodnji. Slabo je vplivalo tudi to, da se je n. pr. za izdelke v kooperaciji plačeval prometni davek, medtem ko se je pri medfazni proizvodnji bilo možno plačilo tega davku izogniti. Nič manj kakor v zgoraj navedenih momentih ni na razvoj kooperacije vplivala v negativnem smislu slabost tehničnih kadrov, nezaupanje med gospodarskimi organizacijami že iz prej navedenih razlogov itd.

Vse te ugotovitve nas iz dneva v dan bolj silijo, da napravimo, kolikor je le največ mogoče, energično prelomnico s preteklostjo in da praktično pričnemo reševati vprašanje uvajanja in razvoja kooperacije tako v industriji, kmetijstvu kot v obrti.

Splošno je znano, kako visoko stopnjo kooperacije so dosegle industrijsko razvite dežele, in to ne brez razloga.

Zdi se mi, da ni potrebno posebej poudarjati tehnično in ekonomsko utemeljenost kooperacije. Nam vsem je danes popolnoma jasno, da solidna kooperacija v znatni meri lahko vpliva na popolno angažiranje obstoječih proizvodnih kapacitet, na povečanje obstoječih kapacitet brez dodatnih investicij, na izbiro ugodnega proizvodnega programa, ki gospodarski organizaciji najbolj ustreza, na znižanje proizvodnih stroškov itd. Kooperacija omogoča vzdrževanje standarda delov, določenih zalog materiala tako po vrstah kot po količini, opravljanje del z nižjo kvalificirano delovno silo, dvig produktivnosti dela z modernizacijo, poenostavitvijo in boljšo organizacijo proizvodnega postopka, povečanje in pocenitev proizvodnje, izboljšanje kvalitete proizvodnje itd.

Poleg vsega tega pa izhaja nujno kot rezultat vseh navedenih momentov tudi povečanje dohodka, ki bi ga gospodarske organizacije na ta način ustvarjale.

Vse te prednosti, ki jih kooperacija prinaša s seboj, lahko ogromno pripomorejo k nadaljnjemu in naglemu dvigu našega gospodarstva in življenjskega nivoja našega delovnega človeka.

Okrajni sindikalni svet smatra za pravilno in je temu primerno zavzel točno stališče, da je treba odločno nastopiti proti miselnosti, da je večjo proizvodnjo mogoče doseči le z novimi investicijami. Za boljše izkoriščanje kapacitet v celotnem našem gospodarstvu naj se odločno stopa v kooperacijo, pri čem

mer naj tudi strokovna združenja nudijo gospodarskim organizacijam več pomoči.

Posledica vsega tega je očitna anomalija, da pri nas ob najnaprednejšem načinu družbenega upravljanja zaostajamo v načinu proizvodnje, ki je v več primerih bolj obrtniška kot pa tovarniška.

Ob tej priliki naj omenim še nepravilne tendence po razvoju ozioroma koncentraciji proizvodnje v industrijskih centrih, kajti ta zahteva vedno več delavcev, ki se vozijo na delo iz oddaljenih krajev, poleg tega pa tudi več stanovanj. Okrajni sindikalni svet je mnenja, naj vsa podjetja, katerim način proizvodnje to dopušča, postavljajo svoje obrate v krajih, kjer je odvisna delovna sila in kjer to narokujejo tudi ekonomski in drugi razlogi.

Okrajni sindikalni svet nadalje meni, da je dobra volja poleg objektivnih težav, ki jih bo treba prav tako odstranjevati, eden glavnih pogojev za kooperacijo med gospodarskimi organizacijami.

Tako kolektivi kot organi upravljanja si morajo biti na jasnem, da bomo le na ta način prešli k sodobni proizvodnji. Seveda pa to sodelovanje ne sme biti enostransko, enkratno in neorganizirano. Samo slučajno in stihijsko sodelovanje med gospodarskimi organizacijami ne bo moglo nikdar roditi vidnih in trajnih uspehov. Kooperacija mora postati stalna metoda dela, podvržena nenehnemu študiju ter mora biti tehnično in ekonomsko utemeljena. Z drugimi besedami: kooperacija mora odpreti gospodarskim organizacijam v perspektivi pot v specializacijo. S tem, da bodo gospodarske organizacije prehajale v sistem kooperacije, bodo nedvomno lažje in načrtneje sledile problemom tržišča, istočasno pa bodo interno lahko odpravljale probleme ozkih grl, katere skušajo do sedaj v nemali meri reševati v obliki dodatnih investicij.

Vse dotlej, dokler bomo gledali vprašanje kooperacije z očmi konservativnega opazovalca in bomo imeli nešteto pomislekov in pred-

sodkov, je vsako naše prizadevanje v tej smeri že vnaprej obsojeno na neuspeh.

Okrajni sindikalni svet meni, da je prvenstveno potrebno odpraviti v določenih gospodarskih organizacijah niz subjektivnih slabosti, zapiranja vase, precejevanje samega sebe, podcenjevanje drugega itd., da bo tako lahko prišel splošni družbenopolitični koncept v tem pogledu do popolnega izraza.

S tem bomo napravili odločen preokret z zastarelimi pojmovanji v pogledu proizvodnje in prešli na sodobno, ceneno in kvalitetno proizvodnjo.

Da pa bomo lahko te naše težnje realizirali, je potrebno, da okrajni zbor proizvajalcev nakazano problematiko temeljito prouči in da dá vsem prizadetim jasno določene smernice v zvezi z nadaljnjim razvojem kooperacije.

O poročilu so razpravljali odborniki zbora proizvajalcev: Franc Smolej, Ivan Curk, Danica Šter, Tone Dobravec, Jože Vonta, Stane Bregant, Jože Zagar, Andrej Petelin, Lojze Fortuna, Neda Samec, Franc Plazar, predsednik OLO dr. Marijan Dermastia in predstavniki delavskega sveta gospodarske organizacije Telekomunikacije.

Po razpravi je zbor proizvajalcev sprejel naslednjo resolucijo:

RESOLUCIJA

Zbor proizvajalcev Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana je na svoji seji dne 16. maja 1958 razpravljal o potrebi čim širše kooperacije med gospodarskimi organizacijami.

Ugotovil je, da se morajo prednosti takega sodelovanja pokazati predvsem v povečanju proizvodnje ob boljši izbiri istih kapacitet, izboljšanju kvalitete in pocenitve proizvodnje.

Sedanja stopnja kooperacije med podjetji še ni dosegla zadovoljivih rezultatov. Zato je nujno mobilizirati vse sile preko občinskih zborov proizvajalcev, organov delavskega samoupravljanja in vseh oblik gospodarskega združevanja, da se doseže v tej smeri čim večji efekt.

Ne glede na to, da obstajajo katere objektivne in subjektivne žave, ki ovirajo uspešnejši razvoj gospodarskega sodelovanja, ugotavlja zbor proizvajalcev, da se težava postopoma odstranjuje. To se kaže predvsem v novih gospodarskih predpisih, ki dajejo zakonsko osnovo za gospodarsko združevanje podjetij, za vklajevanje proizvodnje proizvodnih programov, skupno nabavo surovin in prodajo blaga, skupno opravljanje raziskovalno-konstruktivskih in projektivnih in podobno.

S skrbjo pa zbor proizvajalcev ugotavlja, da je v primeru industrije elektrovez prišlo do obratne tendence in odločitev posameznih kolektivov.

Prav v elektroindustriji je gledano na važnost skupnega razvoja dela in težav pri standardizaciji vlika števila sestavnih delov elementov proizvodnje kooperacijo nujno potrebna. Na to kaže svoječasni poizkus združitve elektroindustrije v interesno skupnost, ki pa zaradi subjektivnih vzrokov ni uspel.

Ker je ta proizvodnja dislocirana na področju izven ljubljanskega okraja, predlaga naš zbor republiškega zbora proizvajalcev, da o tem primeru razpravlja in priporoči zadehim kolektivom, da ponovno sklepajo o oblikah in vsebini medsebojnega sodelovanja, ki naj zagotovi nadaljnji uspešni razvoj elektroindustrije.

OBJAVA

o javni dražbi

Tajništvo za finance OLO Ljubljana bo v četrtek, dne 5. junija 1958 razprodalo na javni dražbi ne najdene predmete, in sicer: lesa, aktovke, dežnike, ročne razna oblačila in druge manjše predmete, katerih lastnikov ni bilo možno ugotoviti in so postali SLP.

Javna dražba bo na dvoristi magistratnega poslopja s pričetkom ob 8. uri.

Tajništvo za finance OLO Ljubljana

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA KOČEVJE

218.

Na podlagi 22. člena in 16. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19, 88/52) ter 7. točke 26. člena in 37. člena Statuta občinskega ljudskega odbora Kočevje ter 2. člena temeljne uredbe o finansiranju samostojnih zavodov (Uradni list FLRJ št. 51/53) je OBLO Kočevje na seji občinskega zbora proizvajalcev dne 22. aprila 1958 izdal

ODLOČBO

o ustanovitvi otroškega vrta v Kočevski reki

I.

Ustanovi se otroški vrt v Kočevski reki. (V nadaljnjem besedilu »Zavod« kot finančno samostojni zavod.)

Ime zavoda je »Otroški vrt v Kočevski reki«.

Sedež zavoda je v Kočevski reki.

Zavod začne poslovati s 1. majem 1958.

II.

Zavod opravlja vzgojno delo predšolskih otrok. Skrbi za prehrano otrok, ki so v vrtu celodnevno in neguje mladoletne otroke.

III.

Zavod posluje samostojno s premoženjem, ki ga sprejme. Ima svoj proračun dohodkov in izdatkov.

Finančna sredstva dobi z dotacijo Občinskega ljudskega odbora Kočevje in s hranarino, ki jo plačujejo starši za oskrbo otrok.

IV.

Zavod je pravna oseba.

V.

Zavod vodi upravni odbor, ki šteje 9 članov, v katerega izvoli tretjino članov delovni kolektiv zavoda, ostali dve tretjini pa imenuje Občinski ljudski odbor Kočevje. Mandatna doba upravnega odbora traja dve leti.

Zavod vodi upravnik, ki je v svojem položaju član upravnega odbora. Imenuje in razrešuje ga občinski ljudski odbor Kočevje na predlog Sveta za šolstvo.

Pravice in dolžnosti upravnika so določene s pravili zavoda, ki jih predpiše občinski ljudski odbor.

VI.

Za plače in pogoje o napredovanju uslužbencev zavoda se uporabljajo predpisi zakona o javnih uslužbencih.

VII.

Za zadeve in naloge zavoda pristojen svet za šolstvo pri Občinskem ljudskem odboru Kočevje.

VIII.

Ta odločba velja z dnem objave v »Glasniku«, uradnem glasniku okraja Ljubljana.

St. 04/2-2821/1.

Datum: 17. aprila 1958.

Predsednik
Janez Rigler L.

OBČINA LJUBLJANA-CENTER

219.

Na podlagi 59. člena Uredbe o trgovanju ter o trgovskih podjetjih in trgovinah (Ur. list FLRJ št. 37/55), 92. člena uredbe o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Ur. list FLRJ št. 52/57) in 62. člena statuta občine Ljubljana-Center izdaja Svet za trgovino, gostinstvo in turizem ObLO Ljubljana-Center po sklepu svoje seje z dne 8/5-1958

ODLOČBO

o spremembi odredbe o najkrajšem poslovnem času v prodajalnah na območju občine Ljubljana-Center

1.

Odredba o spremembi odredbe o najkrajšem poslovnem času v prodajalnah na območju občine Ljubljana-Center, ki jo je izdal Svet za trgovino, gostinstvo in turizem občine Ljubljana-Center po sklepu seje z dne 4/9-1957 in je objavljena v »Glasniku« št. 76/57, se spremeni tako, da se 4. člen odredbe glasi:

»Poslovni čas je različen pozimi in poleti. Zimski čas traja od 15. septembra do 15. maja.«

2.

Ta odredba velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

St. 03/9-3760/1.

Datum: 20. maja 1958.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora
dr. Stefan Šoba l. r.

Predsednik
Sveta za trg., gostinstvo in turizem
Franc Svab l. r.

OBČINA LJUBLJANA-MOSTE

220.

Na podlagi 6. člena Uredbe o spremembah in dopolnitvah taksne tarife Zakona o taksah (Uradni list FLRJ št. 16/57), 2. odstavka 15. člena in 2. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list FLRJ št. 19/52) in 23. člena Statuta občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Moste je občinski ljudski odbor Ljubljana-Moste na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 18. aprila 1958 sprejel

ODLOK

o spremembi odloka o občinskih taksah na območju občine Ljubljana-Moste,

objavljenega v »Glasniku« št. 81 z dne 19. oktobra 1956 in v »Glasniku« št. 3 z dne 10. januarja 1958.

1. člen

Tarifna številka 11 se spremeni in se glasi:

Taksa za posest psov znaša letno:

- a) v ožjem mestnem območju:
1. za psa čuvaja 1200 din
 2. za vse druge pse 2000 din
- b) izven ožjega mestnega območja:
1. za psa čuvaja 500 din
 2. za vse druge pse 1300 din

2. člen

Meja ožjega mestnega območja je določena: Gruberjev kanal, levi breg Ljubljanice do križišča ceste na Fužine, preko Zaloške ceste do železniške proge na Smartinsko cesto, Nove Jarše, Zalska cesta, Sav-

ska, Smartinska cesta, dolenska proga.

3. člen

Občinske takse se ne plačajo za pse varnostnih organov, če se uporabljajo v službene namene, za lavinske in reševalne pse ter pse z rodomniki, ki so registrirani pri Kinološki zvezi.

4. člen

Taksa se plača v celem letnem znesku vnaprej, ne glede na čas vzdrževanja psa. Za psa, ki izpolni šest mesecev starosti šele v drugi polovici koledarskega leta, občinske takse za to leto ni treba plačati. Za pse, ki so jih nabavili lastniki namesto psov, ki so jim poginili, pa so za te v istem koledarskem letu že plačali takso, se ta taksa ne plača, če novo nabavljeni psi služijo istemu namenu. Ta taksa se ne plača tudi za pse, ki so menjali lastnika, če je bila za tisto leto že plačana taksa po prejšnjem lastniku.

5. člen

To takso pobira Uprava za dohodke Občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Moste v gotovini proti pobornici, ki jo lastnik psa predloži na vpogled pri delitvi pasjih znamk za tisto leto.

6. člen

Ta odlok začne veljati z dnem, ko je objavljen v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

St. 01/1-1659/1.

Datum: 18. aprila 1958.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora
Ciril Fain l. r.

OBČINA LJUBLJANA-POLJE

221.

Na podlagi 9., 38., 39., 40. in 48. točke 105. člena Uredbe o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Ur. list FLRJ št. 52/57) v zvezi s 16., 73., 74., 77., 90. in 93. členom Uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš (Ur. list FLRJ št. 29/54 in št. 49/57) in 2. točke 26. člena statuta občine Ljubljana-Polje izdaja Občinski ljudski odbor Ljubljana-Polje po sklepu seje občinskega zbora in seje zbora proizvajalcev z dne 9. aprila 1958

ODLOK

o stanovanjski tarifi, razdelitvi najemnin in skladih

1. člen

Najemnina za stanovanjske prostore se določi glede na število točk, površino in okoliš, v katerem je stanovanje.

Cena za posamezno točko na 1 m² stanovanjske površine se določi:

- a) v prvem okolišu na 0,25 din
 - b) v drugem okolišu na 0,20 din
- V drugi okoliš spadajo stanovanja, ki so od cest III. reda in od železniških prog oddaljena nad dva kilometra.

2. člen

Pri izračunavanju najemnine po prednjem členu se ne upošteva površina sob nad 30 m² ter zaprtih hodnikov nad 20 m².

3. člen

Uživalci stanovanj plačujejo za uporabo zelenjavnih vrtov pri hišah posebni letni dohodek od 1—3 din, za sadna drevesa pa po donosnosti. Po prednji tarifi določi prispevek hišni svet oziroma hišni lastnik s pogodbo.

Prispevek se obravnava enako kot najemnina in se razdeli v skladu po istih načelih.

4. člen

Zasebnemu lastniku hiše, ki ni vključen v stanovanjsko skupnost, še pred razdelitvijo najemnine na sklade izplača od mesečne najemnine: do 10.000 din 10%, od 10.000 do 50.000 din 7%, toda ne manj kot 1000 din, nad 50.000 din 5%, toda ne manj kot 3500 din, a največ 6000 din.

5. člen

Zasebnemu lastniku, katerega hiša je vključena v stanovanjsko skupnost in nima drugih sredstev za preživljanje, lahko svet za stanovanjske zadeve ObLO določi tudi višji del najemnine.

O pritožbi sveta za stanovanjske zadeve ObLO odloča občinski ljudski odbor.

Najemnina od stanovanj se razdeli:

1. v hišah, zgrajenih do leta 1925 najmanj 70% za vzdrževanje, do 30% za hišno upravo;

2. za hiše, zgrajene od leta 1926 do 1950 najmanj 50% v amortizacijski sklad, najmanj 25% za vzdrževanje, do 25% za hišno upravo;

3. za hiše, ki so grajene od leta 1951 dalje, najmanj 70% v amortizacijski sklad, najmanj 10% za vzdrževanje, do 20% za hišno upravo.

Hišni svet lahko določi za razdelitev najemnine v amortizacijski sklad in sklad za vzdrževanje tudi višji odstotek na račun zmanjšanja stroškov za hišno upravo.

7. člen

Hišni svet odvaja mesečno iz amortizacijskega sklada v kreditni sklad za zidanje stanovanjskih hiš ObLO Ljubljana-Polje za hiše pod točko 2. in 3. 6. člena tega odloka 20% tistega dela najemnine, ki se plačuje v amortizacijski sklad.

8. člen

Od najemnin za poslovne prostore v hišah lasti splošnega ljudskega premoženja, družbenih in združenjskih organizacij ter zasebnih hiš, ki so vključene v stanovanjsko skupnost, odvaja hišni svet po zadostitvi obvez iz 4. in 5. člena odloka:

če znaša najemnina za kvadratni meter površine:

1. do 75 din 25% v kreditni sklad za zidanje stanovanjskih hiš ObLO, 75% skladom hišnega sveta;

2. od 76 do 100 din 40% v kreditni sklad za zidanje stanovanjskih hiš ObLO, 50% skladom hišnega sveta;

3. od 101 do 150 din 50% v kreditni sklad za zidanje stanovanjskih hiš ObLO, 45% skladom hišnega sveta;

4. od 151 do 200 din 60% v kreditni sklad za zidanje stanovanjskih hiš ObLO, 40% skladom hišnega sveta;

5. od 201 din in več 65% v kreditni sklad za zidanje stanovanjskih hiš ObLO, 35% skladom hišnega sveta.

Vendar pa prispevki posameznim skladom ne smejo v absolutnih zneskih poedinih kategorij znašati manj kot najvišji prispevek v predhodni kategoriji.

Ostanek najemnine, ki ostane hišnim svetom, pa se razdeli: najmanj 60% v amortizacijski sklad, najmanj 20% za vzdrževanje, do 20% za hišno upravo.

Hišni svet lahko določi za razdelitev v amortizacijski sklad in v sklad za vzdrževanje tudi višji odstotek na račun zmanjšanja stroškov za hišno upravo.

9. člen

Zgradbe, ki so pod spomeniškim varstvom in so v družbenem upravljanju, se oprostijo odvajanja prispevka v kreditni sklad za zidanje stanovanjskih hiš ObLO od stanovanj in poslovnih prostorov.

10. člen

Zasebni lastnik hiše, v kateri so poslovni prostori in ki ni vključena v stanovanjsko skupnost, odvaja v sklad za zidanje hiš 70% od poslovnih najemnin.

11. člen

Zasebniki lastniki hiš, ki niso vključeni v stanovanjsko skupnost in v katerih njih lastniki ne stanujejo, so dolžni odvajati 10% stanovanjske najemnine v kreditni sklad za zidanje stanovanjskih hiš ObLO Ljubljana-Polje do vsakega 10. v mesecu, izvemši tistih lastnikov, ki kljub sodni odpovedi ne morejo stanovati v lastni hiši.

12. člen

Prekršek stori in se kaznuje z denarno kaznijo do 5000 din, kdor ravna v nasprotju z določili 4., 8., 10. in 11. člena tega odloka.

13. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

St. 01/1-1179/1-58.

Ljubljana, 10. aprila 1958.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora:
Leopold Maček l. r.

222.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/88-1952), 2. a člena in 4. člena uredbe o dajanju poslovnih prostorov v najem (Ur. list FLRJ št. 12/53 in št. 4/54), 1. in 4. točke 104. člena uredbe o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Ur. list FLRJ št. 52/57) ter 2. odst. 26. člena statuta občine Ljubljana-Polje izdaja občinski ljudski odbor Ljubljana-Polje po sklepu seje občinskega zbora in seje zbora proizvajalcev dne 9. aprila 1958

ODLOK

o najemninah za poslovne prostore na območju občine Ljubljana-Polje.

1. člen

Na območju občine Ljubljana-Polje se določa višina najemnine za poslovne prostore na podlagi tarife, ki je sestavni del tega odloka.

2. člen

Spore, ki nastanejo glede določanja prostorov, ter spore v zvezi z določanjem najemnine, rešuje upravni organ, ki je pristojen za stanovanjske zadeve občinskega ljudskega odbora.

3. člen

Poslovni prostor se odda v najem na osnovi sklenjene pismene pogodbe, v katero je treba vpisati poleg drugega tudi število točk, velikost prostora, izražena v kvadratnih metrih, faktor F1 in F2 in na podlagi teh podatkov izračunana najemnina.

Pismena pogodba se sklene v treh izvodih, od katerih prejme en izvod najemnik, en izvod najemodajalec, en izvod pa izroči najemo-

dajalec Stanovanjski upravi občine Ljubljana-Polje.

4. člen

Z denarno kaznijo do 3000 din se kaznujeta najemodajalec in najemnik, ki bi določila višino najemnine nasprotno določilom tega odloka.

5. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Ljubljana-Polje, 10. aprila 1958.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Leopold Maček l. r.

TARIFA

k odloku o najemninah
za poslovne prostore na območju
občine Ljubljana-Polje.

1. Mesečna najemnina poslovnih prostorov se določi na osnovi:

- točkovanja;
- izmere prostorov in
- lege prostora glede na red ceste.

2. Za izračunavanje mesečne najemnine se določijo:

- faktor F1 za poslovne prostore:
- aa) ob cestah I. in II. reda, in sicer:

za poslovni prostor do 30 m² površine F1 3,00 din;

za poslovni prostor od 31 do 60 kvad. metrov površine — 2,50 din;

za poslovni prostor od 61 do 100 kvad. metrov površine F1 — 2,00 din;

za poslovni prostor nad 101 m² površine F1 — 1,50 din;

bb) ob cestah III. in IV. reda, in sicer:

za poslovni prostor do 30 m² površine F1 — 2,50 din;

za poslovni prostor od 31 do 60 kvad. metrov površine F1 — 2,00 din;

za poslovni prostor od 61 do 100 kvad. metrov površine F1 — 1,50 din;

za poslovni prostor nad 100 m² površine F1 — 1,00 din;

b) glede na število točk, izračunanih po točkovni poli, se poslovni prostor uvrsti v eno izmed naslednjih kategorij:

če znaša število točk nad 70, se uvrsti poslovni prostor v I. kat.;

če znaša število točk od 61 do 70, se uvrsti poslovni prostor v II. kat.;

če znaša število točk od 51 do 60, se uvrsti poslovni prostor v III. kat.;

če znaša število točk od 41 do 50, se uvrsti poslovni prostor v IV. kat.;

če znaša število točk do 40, se uvrsti poslovni prostor v V. kat.

Za točkovanje poslovnih prostorov se smiselno uporabljajo določbe od-

loka MLO Ljubljana o kategorizaciji stanovanj in o okoliših na območju glavnega mesta Ljubljana (Ur. list LRS št. 11/54).

c) Glede na pripadajočo kategorijo, se pri izračunu najemnine upošteva še F2, in sicer:

za poslovni prostor I. kat. znaša F2 — 1,20 din;

za poslovni prostor II. kat. znaša F2 — 1,10 din;

za poslovni prostor III. kat. znaša F2 — 1,00 din;

za poslovni prostor IV. kat. znaša F2 — 0,90 din;

za poslovni prostor V. kat. znaša F2 — 0,80 din.

3. Na osnovi določenega števila točk in ugotovljene površine prostora se mesečna najemnina izračuna tako, da se število točk množi s m² ter zmnožek množi s faktorjem F1 in nato še s faktorjem F2.

OBČINA MENGEŠ

223.

Občinski ljudski odbor Mengeš je na podlagi 12. člena zakona o proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev (Uradni list FLRJ 52/57) ter 10. in 26. člena občinskega statuta na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 13. maja 1958 sprejel

ODLOK

o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev.

1. člen

Vsa industrijska podjetja in vsi industrijski obrati na območju občine Mengeš, podjetje Semenarne in drevosnice Mengeš in vsi obrtniki, ki zaposlujejo tujo delovno silo, plačujejo dopolnilni proračunski prispevek iz osebnega dohodka delavcev.

2. člen

Dopolnilni proračunski prispevek iz osebnega dohodka znaša za vse v prejšnjem členu navedene davčne zavezance 10% proračunskega prispevka iz osebnega dohodka, ki se plačuje po določbah zakona o proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev in je dohodek občinskega proračuna.

3. člen

Glede ugotavljanja osebnega dohodka in osnove za izračun dopolnilnega prispevka ter glede načina

obračunavanja in plačevanja dopolnilnega proračunskega prispevka veljajo smiselno določila v prejšnjem členu navedenega zakona in na podlagi tega zakona izdanih nadaljnjih predpisov.

4. člen

Ta odlok velja od objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1. junija 1958 dalje.

St. 01/1-772/1.

Mengeš, 13. maja 1958.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Ivan Vidali l. r.

224.

Na podlagi 2.a člena uredbe o dajanju poslovnih prostorov najem (Ur. list FLRJ 12/53 in 4/54), v zvezi s 104. členom uredbe o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Ur. list FLRJ 52/57) izdaja občinski ljudski odbor Mengeš po sklepu seje zborov z dne 17. marca 1958

ODLOK

o dopolnitvi pravilnika k odloku o najemninah za poslovne prostore na območju občine Mengeš.

1. Pravilnik k odloku o najemninah za poslovne prostore na območju občine Mengeš, ki je sestavni del odloka o najemninah za poslovne prostore na območju občine Mengeš (»Glasnik« okr. Ljubljana št. 59/57) se dopolni tako, da se v točki 4. za prvim odstavkom doda drugi odstavek, ki se glasi:

Tako izračunana najemnina se zniža za 20%.

2. Ta odlok velja od objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

St. 01/1-606/1.

Mengeš, 17. marca 1958.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Ivan Vidali l. r.

225.

Na podlagi 24. člena zakona o lekarniški službi (Ur. l. LRS št. 14/55) v zvezi z določbami zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov v zadevah, ki so urejene z dosedanjimi republiškimi

predpisi (Ur. list LRS št. 26/55), priložila I/A-3/V-1, je sprejel občinski ljudski odbor Mengeš na seji občinskega zbora in zbora proizvajalcev dne 24. decembra 1957

ODREDBO

o obratovalnem času
Lekarniške postaje v Mengšu.

1. člen

Lekarniška postaja v Mengšu mora biti odprta za stranke vsak delovni dan od 8. do 14. ure.

2. člen

Odsek za splošne in notranje zadeve občinskega ljudskega odbora v Mengšu sme na utemeljeno prošnjo ustanove izjemoma dovoliti, da se obrat zapre med poslovnim časom, če je to nujno potrebno zaradi inventure, adaptacije in podobnih utemeljenih razlogov.

3. člen

Delovni čas mora biti vidno objavljen na vhodu obrata. Če je obrat zaprt po izjemnem dovoljenju, danem po 2. členu te odredbe, morajo biti na vhodu obrata objavljeni podatki o tem, koliko časa bo obrat zaprt in kdo je izdal dovoljenje.

4. člen

Ta odredba velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

St. 564/2.

Mengeš, 7. maja 1958.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Ivan Vidali l. r.

Vsebina

- Poročilo o problemih sodelovanja gospodarskih organizacij.
Objava o javni dražbi.
218 Odločba o ustanovitvi otroškega vrta v Kočevski Reki občine Kočevje.
219 Odredba o spremembi odredbe o najkrajšem poslovnem času v prodajalnah na območju občine Ljubljana-Center.
220 Odlok o spremembi odloka o občinskih taksah občine Ljubljana-Mosta.
221 Odlok o stanovanjski tarifi, razdelitvi najemnin in skladih občine Ljubljana-Polje.
222 Odlok o najemninah za poslovne prostore občine Ljubljana-Polje.
223 Odlok o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev občine Mengeš.
224 Odlok o dopolnitvi pravilnika k odloku o najemninah za poslovne prostore občine Mengeš.
225 Odredba o obratovalnem času lekarniške postaje občine Mengeš. Zaključni računi za leto 1957 gospodarstvenih organizacij.

Izveček iz poročila o poslovanju prodajalne in skladišča usnja »KONUS«, Ljubljana, Gosposvetska 2, v letu 1957

Promet je v letu 1957 porasel za 20 %, kar je pripisati povečani kupni moči potrošnikov. Zaposlenih je bilo v podjetju 10 uslužbencev. Kakih večjih motenj glede dobave blaga ni bilo.

AKTIVA

BILANCA na dan 31. decembra 1957

PASIVA

Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din	Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din
A. Osnovna in izločena sredstva			A. Viri osnovnih in izločenih sredstev		
1.	Osnovna sredstva	—	1.	Sklad osnovnih sredstev	—
2.	Investicije v teku	—	2.	Investicijsko posojilo za osnovna sredstva	1.498
3.	Izločena sredstva in druga investicijska sredstva	1.194	3.	Razni skladi	—
B. Obratna sredstva			4.	Dolgoročno posojilo za financiranje investicij	—
4.	Skupna obratna sredstva	44.461	5.	Drugi viri finansiranja investicij	—
C. Sredstva v obračunu in druga aktiva			B. Viri obratnih sredstev		
5.	Kupci in druge terjatve	31.740	6.	Banka — kredit za obratna sredstva	—
6.	Druga aktiva	—	7.	Sklad obratnih sredstev	—
			8.	Investicijsko posojilo za obratna sredstva	—
			9.	Pasivne časovne razmejitve	—
			C. Viri sredstev v obračunu in druga pasiva		
			10.	Dobavitelji in druge obveznosti	72.787
			11.	Druga pasiva	—
	Skupaj:	77.305		Skupaj:	77.305

Vodja računovodstva:
Gogala Franc

Predsednik upravnega odbora:
Marjan Grbec

Direktor podjetja:
Pečenko Karel